

onen for, at 25 pct. fortsat er en stikprøvekontrol. Så det er, hvad vi mener er muligt.

Det er så ikke muligt at gøre det via brugerbetaling, det ville jo fuldstændig vilkårligt ramme dem, man så foretager en stikprøve af. Men det er selvfølgelig muligt at finansiere det via f.eks. finanslovforhandlingerne, hvor de partier, der er interesserede i, at der bliver øget kontrol på det her område, så også er med til at finde pengene, ved at de møder mere talstærkt op.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, at der er behov for, at ministrene taler sammen i regeringen, og der tænker jeg på to konservative ministre. Forbrugerministeren var ude at sige, at vi i oppositionen ikke har forstået noget af det, fordi der var brugerbetaling på det her område. Nu siger justitsministeren, at det ikke er muligt at indføre egenbetaling.

Jeg synes, at de, der tjener på at sende 2 millioner grise ud af landet, også må betale regningen for, at der er en effektiv dyrlægekontrol, og at dyrene er i en stand og har nogle forhold undervejs, så de kan klare transporten frem til bestemmelsesstedet, når nu det er muligt at gøre det.

I det samme papir her står der jo, at man fra den 23. maj 2005 vil hæve kontrollen fra 2 til 100 pct. Det er det, som forbrugerministeren, hr. Lars Barfoed, oplyste Fødevarerudvalget om i sidste uge. Der må da være en misforståelse i regeringen, hvis man siger, at man ikke kan hæve det til 100 pct. og ikke kan indføre brugerbetaling, når nu ministeren siger, at det rent faktisk foregår.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg holder meget af Folketingets spørgetime her om tirsdagen, men indimellem er man jo begrænset af, at der kun er 1 minut til rådighed, og det ved hr. Bjarne Laustsen også udmærket godt.

Når vi taler om kontrol af dyr, er der ikke tale om kontrol én gang. Der er dels tale om en kontrol, der skal finde sted, før dyrene overhovedet bliver læsset om bord på vognen, altså ude ved gården. Det er den ene kontrol. Der er det rigtigt, at der er brugerbetaling med i. Den kontrol, jeg troede vi var enige om at vi talte om, er den anden kontrol, der foregår på rampen, f.eks. når der bliver omlæsset ved samlestederne. Og der er der tale om en stikprøvekontrol.

Så vi taler altså om flere forskellige kontroller. Man bliver kontrolleret mange gange undervejs.

Den sidste kontrol er så en stikprøvekontrol, og forbrugerministeren og jeg er fuldstændig enige om, at der er sådan nogle øvre rammer for, hvor høj en procentsats man kan komme op på, når det gælder stikprøvekontrollen. Men vores vurdering er, at man vil kunne komme op på 25 pct.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 76

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Som alle ved, har vi jo kun 1 time til rådighed her i spørgetimen, og man kan faktisk efter reglerne stille fire spørgsmål, men jeg sætter nu de spørgsmål ned til tre spørgsmål pr. spørger, så tror jeg, at vi når igennem dem alle sammen.

Den næste spørger er hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Justitsministeren fik jo overdraget afgørelsen om Bilkavarehuset i Horsens for ikke så lang tid siden. I den forbindelse vil jeg spørge justitsministeren, om hun kan bekræfte, at det lige så godt kunne have været en anden minister, der havde foretaget afvejningen, altså forsvarsministeren eller kirkeministeren, for der er måske en vis misforståelse af, at det nok er mere juridisk holdbart, når det er justitsministeren. Jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at det kunne lige så godt have været kirkeministeren eller forsvarsministeren.

Og så vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte, at den afgørelse, hun tog, sådan set overrulede, at værdispild var det eneste afgørende, for den overrulede tre retsprincipper: retshåndhævelsessynspunkter, praksis og princippet om fysisk lovliggørelse.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Søren Gade, at det er korrekt, at hvilken minister en sag ender hos er en vurdering, man foretager af, hvor den kan ligge hensigtsmæssigt. Det kan såmænd være både den ene og den anden minister.

Jeg må så sige, at jeg som justitsminister i flere tilfælde har været den, der har fået overdraget sagerne, og det skyldes nok, at der i hvert fald i mange typer sager har været tale også om juridiske vurderinger, som har været inde over. Og der har man så ment, det var naturligt, at sagen endte i Justitsministeriet.